

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Z en EB

tegen

Het Laatste Nieuws en HLN.be

Met een mail van 26 maart 2018 dient mevrouw Z, mee namens haar echtgenoot de heer EB, een klacht in tegen Het Laatste Nieuws en HLN.be. Aanleiding is een artikel in Het Laatste Nieuws en op HLN.be onder de respectievelijke titels *Borgerhout. Bestuurder bekend seksueel misbruik meisje (10) in moskee* en *Gewezen bestuurder bekend seksueel misbruik in moskee*. Redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck van De Persgroep antwoordt met een brief van 20 juni, waarop Z repliceert met een mail van 5 september 2018.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 17 december 2018. Door problemen met de trein kan journalist Patrick Lefelon niet tijdig aanwezig zijn en verloopt de zitting in twee delen. Aan het eerste deel nemen klagers Z en EB via videoconferentie deel vanuit Marokko. Edwin Ceulebroeck is aanwezig voor Het Laatste Nieuws en HLN.be. Vervolgens hoort de commissie Patrick Lefelon via telefoon. In een apart gesprek, zonder de tegenpartij, geven Edwin Ceulebroeck en Patrick Lefelon de commissie ook toelichting over hun bronnen.

DE FEITEN

De journalist schrijft dat gewezen bestuurder B van een moskee in Borgerhout bekend heeft dat hij een 10-jarig meisje seksueel misbruikt heeft en dat zijn opsluiting met een maand verlengd is. Een imam had het misbruik met zijn gsm gefilmd en de video aan de politie bezorgd, waarna de bestuurder gearresteerd werd. Volgens de artikels vermoedt de politie dat de imam nog meer filmpjes gemaakt heeft, maar dat hij ze onder druk van het moskeebestuur vernietigd heeft. De advocaat van de bestuurder zegt dat zijn cliënt door de psychiater onderzocht moet worden en dat zijn opsluiting daarom verlengd is.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGERS zijn de gewezen bestuurder van de moskee en zijn echtgenote. Klaagster zegt dat haar man niets bekend heeft en spreekt van een complot. Ze is kwaad omdat het artikel de familienaam en de eerste letter van de voornaam van haar man vermeldt.

Volgens klaagster heeft de tolk in de rechtbank een fout gemaakt. Het was een Syrische tolk, waardoor de communicatie niet goed verlopen is. Daardoor heeft de journalist gehoord dat de man bekend had, maar de bekentenis staat niet in de verklaring en het dossier van haar man.

Klaagster weet niet waar de informatie over aanranding en verkrachting vandaan komt. In de video, die 11 seconden duurt, is te zien hoe haar man het meisje op haar voorhoofd kust. Het gaat om niet meer dan een kus op het voorhoofd en strelingen aan de armen. Er zijn geen geslachtsdelen aangeraakt. Volgens klaagster herinnert haar man zich niets van de video. Mogelijk was hij onder hypnose of kreeg hij een middel toegediend.

De journalist zegt dat een rogatoire commissie in Marokko op zoek is gegaan naar een tweede video. Dat klopt, maar er is niets gevonden. Er zijn geen bewijzen van schuld of onschuld.

Volgens klaagster is de hele zaak mogelijk gebaseerd op een lastercampagne of een complot, omdat er een meningsverschil was tussen de vorige en de huidige imam.

HET LAATSTE NIEUWS EN HLN.BE zeggen formeel dat de bestuurder bekentenissen heeft afgelegd over misbruik van een 10-jarig meisje. Twee verschillende vertrouwelijke bronnen hebben dat aan de journalist bevestigd. De redactievertegenwoordiger en de journalist hebben aan de rapporteringscommissie toelichting gegeven over de bronnen, die om beroepsethische en wettelijke redenen niet bekendgemaakt kunnen worden.

Volgens een bron verklaarde de verdachte onder meer dat hij gedreven werd door stemmen of boze geesten, al ontkende hij in een latere fase dat hij het meisje misbruikt zou hebben. Maar nog volgens deze bron waren er wel bekentenissen over ongewenste aanrakingen en handtastelijkheden en werd aan de verdachte duidelijk gemaakt dat niet alleen verkrachting maar ook ongewenste aanrakingen strafrechtelijk onder aantasting van de eerbaarheid vallen.

Volgens een andere bron was er sprake van een tweede bezwarende video en een tweede klacht en kwam de man al verschillende keren in opspraak binnen de gemeenschap.

De journalist schrijft nergens dat de man schuldig is aan seksueel misbruik, wel dat hij als verdachte bekentenissen heeft afgelegd.

De journalist heeft de verdachte niet volledig geïdentificeerd. Hij heeft per vergissing wel de volledige familienaam en de eerste letter van de voornaam genoemd in plaats van omgekeerd, maar dat kan in dit geval geen kwaad omdat zelfs volledige identificatie geoorloofd was. Bij ernstige misdrijven zoals zedendelicten, waarbij de schuld aannemelijk is gemaakt door een bekentenis, mag een journalist de volledige naam van de verdachte bekendmaken. Bovendien kan volledige identificatie een waarschuwing inhouden voor mogelijk nieuwe slachtoffers.

Overigens is er na publicatie van het artikel nog een tweede slachtoffer opgedoken, waarbij een moeder verklaarde dat haar minderjarige dochter door klager werd aangerand. Het gerecht onderzoekt deze klacht en klager heeft meerdere maanden in voorhechtenis gezeten. Hij staat nog altijd onder toezicht met een enkelband.

De journalist heeft de echtgenote van de verdachte verschillende keren gecontacteerd voor een reactie en haar versie van de feiten. Eerst wou ze niet reageren voor haar man vrij was uit voorhechtenis, daarna kreeg hij haar niet meer aan de lijn.

BESLISSING

De journalist heeft zich gebaseerd op vertrouwelijke bronnen. Hij maakt aannemelijk dat die bronnen geloofwaardig waren en op de hoogte waren van de stand van zaken van het gerechtelijk onderzoek, en dat hij hun verklaringen over de bekentenissen van de verdachte getrouw heeft weergegeven. De raad is daarom van oordeel dat de aanpak van de journalist strookt met de artikelen uit de code over waarheidsgetrouw berichten en checken van bronnen.

De journalist heeft de voornaam en de familienaam van de verdachte verwisseld en daardoor de familienaam voluit genoemd. Dat is zeer onzorgvuldig en daarom is de klacht op dit punt gegrond.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat de identificatie van klager betreft.

Brussel, 10 januari 2019